

Forfatter: Gyllembourg-Ehrensverd, T. C.

Titel: Udrag fra Drøm og Virkelighed

Citation: Gyllembourg-Ehrensverd, T. C.: "Drøm og Virkelighed", i Gyllembourg-Ehrensverd, T. C.: *Drøm og Virkelighed*, udg. af Anni Broue ; Anne-Marie Mai , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, cop. 1986, s. 37. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-gyllem14val-shoot-idm139726069570080.pdf> (tilgået 05. december 2021)

Anvendt udgave: Drøm og Virkelighed

Ophavsret Materialet er dedikeret til public domain. Du kan kopiere, ændre, distribuere og fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk dog altid at kreditere ophavsmanden.

[Læs CC0-erklæringen.](#)

↪ I den bedste Stads, jeg kunde skrabe sammen af min fattige Garderobe, med det omhyggeligste Toilette, jeg i mange Aar havde gjort, vandrede jeg om Aftenen til Frue W's Huus, og nærmede mig undseelig og glædedrukken denne Dames Hjem, der for sex Aar siden var en Gjenstand for min Afsky. Nu følte jeg mig der som i Elysium. Laura og hendes Tante behandlede mig med Fiinhed, og viiste mig en Fortrolighed, som om vi havde været gamle Venner. Det var, ligesom de havde en Uret imod mig, som de vilde gjøre god igjen. Frue W. talte uforbeholdent, men med største Delicatesse, om mit Forhold til min Onkel. »Jeg veed vist,« sagde hun, »at ingen kunde vise min Svoger en større Velgjerning, end ved at føre Dem tilbage til ham. Tillad en gammel Kone at tale moderlig frit til Dem: De havde Uret i at reise fra ham imod hans Villie« »Ak Tante!« afbrød Laura: »jeg er vis paa, at der ogsaa var Uret fra min Faders Side.« - »Det være som det vil,« sagde Tanten: »hvad der engang er skeet, kan ikke gjøres ugjort. Men siig os blot, kjære Fætter, hvad Midler mener De selv, at vi kan anvende for at bringe en Forsoning tilveie? Hvad tør vi sige Deres Onkel fra Dem?« - »O min bedste Tante! siig ham, at jeg bønfalder om hans Tilgivelse, at jeg haardt har bødet for min [38](#) Ungdoms Daarlighed, og føler Værdien af hvad den har berøvet mig.« - »Er der intet,« sagde Frue W., »som jeg kan fortælle ham om Dem?« »Intet,« svarede jeg, »som er værdt at høre: en Lidelses- og Bodshistorie.« - »Maa jeg sige ham,« gjentog hun, »at De for Fremtiden vil rette Dem efter hans Ønsker?« - Jeg slog mine Øine til Jorden. »Han vil intet ønske,« svarede jeg sagte, »der kunde stride mod min Overbeviisning og Samvittighed.« - Frue W. og Laura saae paa mig, og taug begge. »Nu,« sagde Fruen: »Vi ville ikke overile os, men benytte hvert gunstigt Øieblik. Jeg haaber, at Alting snart skal faae et godt Udfald« - Hele denne lyksalige Aften vare vi ganske ene, og det Samme var Tilfældet paa alle de følgende, som jeg tilbragte der i Huset. Damerne aftalte med mig, at jeg hver Onsdag paa samme Time skulde besøge dem.